

Výstava Rétiho v Bratislavě

Z dopisu kolegovi ... Přítel **Tomáš Rösner** mne vyzvedl kolem jedné přímo u nás v Brně - Bohunicích. Neměl slovenskou dálniční známku, tak jsme jeli přes Hustopeče a Břeclav, dále Kúty, Malacky - Bratislava. Na parkovišti, kde obvykle v B. parkuje (nevybírám se tam) jsme si dali každý jedno pivo (1,6 Euro) a pak jsme museli přes nový most přes Dunaj na druhou stranu. Tom říkal 1,5 km, já bych po té cestě řekl nejmíň dva a půl. Sotva jsem se vlekl. V centru v židovské čtvrti (nedaleko prezidentského paláce) to bylo nekonečné, jednou jsme se kus cesty museli vracet kvůli špatnému přelezení dálnice. V Židovském muzeu už to začalo, u vchodu stálo asi 50 lidí, když jsme tam o čtvrt na 5 dorazili. Nikoho sem nepoznal. Až končily úvodní řeči a pořadatelé stačili všechny pomocníky s instalací výstavy pochválit, zalitovali, že tu nejsem. Tak jsem zvolal "Já su tady" a hned mi udělali uličku a nechali mne sednout mezi VIP hosty. Potlesk.

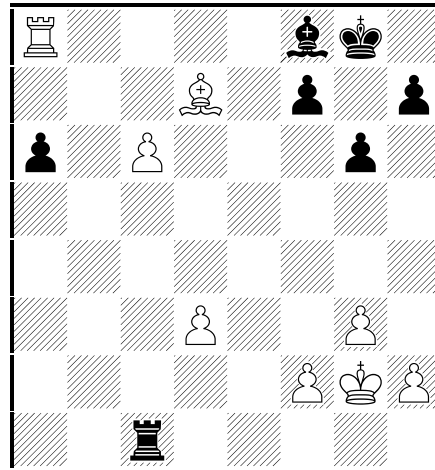
(Moje hlava je v řadě sedících diváků – mám bílé tričko – naproti velmistru Pacherovi)

Vedle mne seděl velmistr **Milan Pacher**, který pak sehrál bleskovku (5 min) naslepo s vm Markošem. Pacher prý hrál loni úspěšnou simultánku naslepo proti 12, **Ján Markoš** je zase nejlepší Slovák a autor knihy, kterou jako nejlepší v loňském roce ocenil Britský šachový svaz (Pod hladinou). Při té blicce Pacher ztratil pěšce, ale Markoš v pravé chvíli (koncovka věže a nestejných střelců) navrhl přátelskou remízu.

Markoš, Jan (2572) - Pacher, Milan (2434) [A14]

Bratislava blitz, 06.06.2019

1.Jf3 d5 2.c4 e6 3.g3 Jf6 4.Sg2 Se7 5.b3 0-0 6.Sb2 c5 7.0-0 d4 8.e3 Jc6 9.exd4 cxd4 10.d3 Jd7 11.a3 e5 12.b4 a6 13.Jbd2 Ve8 14.Ve1 Sf8 15.c5 Jf6 16.Jc4 Jd5 17.Jfxe5 Sf5 18.Db3 Se6 19.Jxc6 bxc6 20.Sxd4 Jxb4 21.axb4 Dxd4 22.Sxc6 Sxc4 23.Dxc4 Vxe1+ 24.Vxe1 Vd8 25.Dxd4 Vxd4 26.Ve8 Vxb4 27.Sd7 Vb1+ 28.Kg2 g6 29.c6 Vc1 30.Va8 Diagram

Remíza na návrh bílého. Pan. Markoš skončil s lepším časem, než začal...Hrálo se systémem 2 x 5 minut s přidáváním 3 vteřin za tah. 1/2

(Hosté V.I.P. sledují bleskovou partii naslepo. Zleva ředitel Múzea židovskej kultúry Pavol Mešťan, já, čestný predseda Ústredného zväzu židovských náboženských obcí v SR profesor

Pavel Traubner a generálny riaditeľ Slovenského národného múzea Branislav Panis)

(Originálně řešená výstava o Réti – celoplošné panely a vchod a súčasne východ)

Potlesk. Pak začala o dvě patra výš prohlídka **výstavy o RR**. V celkem malé místnosti bylo několik tapet o životě a díle RR (texty slovensky a anglicky myslím), na nich několik fotek. Třeba jeho partiář s vítěznou partií proti Capablancovi na turnaji v New Yorku 1924, nebo výstřižek z novin New York Times o tomto slavném vítězství. – předtím neprohrál Capablanca 8 let žádnou vážnou partii. Perlou výstavy jsou tři okénka, za nimiž za sklem a) tři původní Rétiho napsané knihy (Meister des Schachspiels, Studie a jedno vydání Nových idejí), pak dopis Rétiho ministru Šrobárovi a hlavní atrakce (pohlednice od RR Šrobárovi s podpisy Capablancy, Marshalla, Spielmana, Rétiho a Dr. Tartakowera z Berlína (rok 1928) – viz výše. Ta je uložena v Slovenském národním archivu v rámci pozůstalosti V. Šrobára).

(Další pohled na výstavu a velkoplošné panely – fotky pocházejí většinou od p. Holubčíka)

Na prohlídku jsem nejel výtahem v první vlně, zůstal jsem sedět v řadě VIP. Přihlásilo se ku mně několik lidí, litovali, že si nevzali knihu o Rétim (měl ji jen pan Dunaj), ale autogramy si nechali psát na pozvánky k výstavě (většinou k podpisům vel mistrů), dále s vodícím psem se u mne stavil **Ivan Novák**, který si hlavně přál do své sbírky první brožuru z Veletržních turnajů v Brně co nemá, a pak trochu zkritizoval tu blicku naslepo, tvrdil, že by je porazil oba. Hlásili tahy nahlas při mačkání hodin, a Novák, co jednou vyhrál 1. desku na olympiádě nevidomých s průměrem 2500 (tak to říkal), si to dovedl jistě představit. Taky by zahrál v pravou chvíli tah a6-a5, který by asi pozici zachránil... Ještě tam se mnou mluvil **Ivan Garaj**, který mi věnoval takový útlý Program Memoriálu Retiho z roku 1949. Případá mi to jako vzácnost, musím se zeptat **Karla Mokrého**, zda to někdy viděl. V Čs. šachu je o tom malá zmínka. Je tam čestné předsednictvo (Šrobár, Karol Bacílek, Oldřich Duras např.), přehled hráčů, co se mají účastnit a asi dvoustránkový článek o Rétim - s fotkou, ale nepodepsaný. Pak jsem tedy vylezl o dvě patra a prohlídl si taky výstavu (stručný popis viz

výše). Po jisté době mne a řidiče pozvali pan **Stanislav Vlček** (ten prý našel v mém Rétim nějaké nepřesnosti - třeba o Rétiho šachovém učiteli z Pezinku – Smogrovicsovi - křestní jméno), zástupce ředitele muzea **M. A. Michal Vaněk, PhD.** a autor výstavy **Marian Holubčík** (spolu s M. Vaňkem) na občerstvení. Nalili mi asi 3x skleničku šampusu a snědl jsem 1 kousíček makové buchty. To neznamená, že by se o hosty nestarali – prostě jsem neměl hlad. Mezi tím se mne na leccos o RR vypyťovali, nejvíc jsem si pokecal s **Vladimírem Hrtko** (vydávají novou knihu o RR, kterou napsal **Oliver Solga**, bývalý primátor Pezinka), a sympatickým brýlatým čtyřicátníkem Marianem Holubčíkem. Jemu pán Hrtko radí napsat k 100. výročí úmrtí Rétiho knihu ve stylu "Sto zajímavostí a kuriozit ze života RR". Loni nebo předloni vydal knihu o Rétim pan Bindzár, je to beletristické zpracování Rétiho života. Mně se moc nelíbilo, že si autor dosti vymýšlel, ale oba moji hlavní diskutéri (Hrtko a Holubčík) mne přesvědčovali, že naopak popularizaci šachisty Rétiho ta kniha velmi pomohla, dokonce se v nějaké anketě dostala mezi desítku nejzajímavějších románů na Slovensku. Takže k Rétiho budoucí stovce je tam velký boom a soutěživost mezi Pezinkem a Bratislavou. O nejlepší slovenském šachistovi napsal stať do Matochova občasníku právě Vladimír Hrtko. Tedy o tom **Kempelenovu automatu**. Našel prý ve starých brněnských novinách přesné datum, kdy hrál Turek na císařském dvoře ve Vídni. No a asi 20 krát mne fotili. Kolem půl šesté se společnost začala rozcházet, já poprosil Toma, aby pro mne z toho poměrně vzdáleného parkoviště přijel až sem k Židovskému muzeu (Židovská 17), což on obětavě udělal. Pak jsme se vraceli skoro stejnou cestou, ale na Moravě už sme jeli po dálnici (tu známku na české dálnice má). Dovezl mne až k baráku, já vřele poděkoval a on odjel domů - do Znojma!! Vezl mne tedy v pracovní době a NIC za to nechtěl. Ať žije přítel **Tomáš Rösner** z Hrušovan! Ted' hraje v MP v Brně v tom týmu, co má hernu v Komárově a jmenuje se DM Klášterského. Když jsem tam někdy v únoru pukl, on remizoval s Ličkou, všechno si pamatoval (má 41 let), a já, jak vidíte si momentálně nevybavuji ani příjmení svého soupeře (!!!). A ještě jsem dostal tužku s nápisem M-SR Bratislava 2019. Nádherný výlet. – O den později jsem v noci sledoval televizní pořad „**V šachu**“, který dotuje Šachový svaz ČR. Bylo to červnové vysílání a trochu mne zarazilo, že o devadesátém výročí Rétiho úmrtí (před pár lety vítěze ankety o nejlepšího hráče století u nás) v něm nebylo ani zmínky...

Zdraví ukecaný JK